

Afventer forsiden

Lasse Holm
Før sidste akt
432 sider
Politikens Forlag

Med sin nye roman bringer Lasse Holm den danske guldalder direkte ind i vores stuer, og altså ikke kun som maleripryd på væggen. Ej heller blot som lystige fortællinger eller anekdoter men som en oplevelsesorienteret helhed, hvor vi kommer uendelig tæt på det København, de gader og stræder, de bygningsværker og ikke mindst de personligheder, der hørte guldalderen til. Og som har fremadrettet ekko og vækker genklang i folks adfærd og bevidsthed langt op i vore tider.

Forfatteren har været på gevaldig research og har været på opdagelse såvel på Charlottenlund Slot, som vi nu ved tidligere hed Gyldenlund, og så kan han navnene på silke, organza, fløj og atlask, som var de dyreste materialer, man dengang kunne opdrive.

130 rigsdaler for fem ruller silke, det var prisen dengang. Det er viden i bogens historiefortælling, men beløbet er også opført på de kvitteringer, der indgår som en del af opklaringsarbejdet af den svindel, der hersker i bogen. Og som i en vis udstrækning bliver centrum for navne som Heiberg, Harboe, Reumert, Eggert, Bramsen, Levy, og hvad de ellers hed dengang.

Vi bliver ført rundt i by, kunst, kultur og levned såvel i det gode borgerskab som i den verden og dagligdag, der er en del af de kendte personligheder i 1800-tallet, og samlet serverer bogen således et bud på, hvad historiens vingesus har til os, når vi åbner os for den side.

Som ankerpersoner har bogen vægteren Jørn Hansen, også kaldet Jern-Hansen, skribenten Johan Ludvig Heiberg og danserinden Luise Pätges.

Bogen er en bedre og ganske nuanceret krimi. Johan Gebhard Harboe findes død. Det mener politiet sådan lige lovlig rask må være selvmord. Det kommer den pænt anløbne vægter, altså Jern-Hansen, for øre, og det tror han ikke på. Han har dog sine årsager til at ville hemmeligholde, hvad der egentlig er sket og baggrunden for Harboes død. Vægteren har nemlig selv skidtmel i posen.

Midt i det hele har Heiberg friet til sin Johanne, og udover det drama, der kommer til at ligge i det, bliver vi vidne til flere mord og mere tumult bag det pæne borgerskabs fine facade. Vold og kriminalitet titter frem og giver et noget andet billede af byen, end selvfede og egenkærlige københavnere dengang var vældig stolte af og tilfredse med.

Lasse Holm får med sin nye bog kradset godt og grundigt i den lykkeligt udseende facade, som vi alle udmærket ved også idag ofte er skalkeskjul uden på en hvepserede, hvor der hverken findes rist eller ro. Lasse har så valgt noget af det ultimative, nemlig mordgådens drama, til at illustrere hvor fejl man kan gå af de og det, man troede var ganske vist.

Han er også ganske glimrende til gennem bogen at vække vores nysgerrighed og efterfølgende sende os på udflugter på internettet for at finde ud af, hvem egentlig alle de her interessante personligheder fra f.eks. kultureliten, var. Og skal man en tur til København, ja så er det meget tæt på, at man kan bruge bogen her som vejviser eller i hvert fald opslagsbog om byens stræder og seværdigheder. Et rigtig fint kort er der også forrest i bogen, over det indre København med alle byens vand og gader, byporte og vigtige steder, - det er altså godt gået og mega stemningsfyldt.

Forud for bogens udgivelse holdt Politikens Forlag "bloggermøde", hvor vi kunne møde forfatteren og stille spørgsmål og høre ham fortælle. Han har uendelig meget på hjerte, og det er tydeligt, han i den grad har tænkt over tingene og levet sig ind i personerne og rettet og endevendt sætninger og skrevet forfra og påny, så alt i bogen fremstår med en venlig pen i et let, lyslevende og fremadskuende sprog.

Vi kommer meget tæt på bagsiden af datidens København, såsom spirende jødeudskamning og prostitutionsmiljø, og selvom bogen altså foregår i den såkaldte guldalder, så må man bestemt efter hovedstads-vandringen i bogen her spørge sig selv, om den nu også var så gylden.